

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זי"ע
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר חיפה בשנת ה'תקל"א
י"ג ניסן שנת ה'ת"ק (שנת ה'ת"ק לפי
רוב מנהגי בנינו)
(שם אביו ר' ישראל דול)

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
ב"ן "עולם הבא"!

משה" שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"? אורת חיים היומיו לימוד שולחן ערוך אורת חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

נד
ניסן

רבינו משה אלשיך

רבינו משה אלשיך זי"ע
בעל מחבר ספר "דמ"א"
נפטר בעיר קראית זי"ע
י"ח אייר שנת ה'ת"ק (שנת ה'ת"ק לפי
רוב מנהגי בנינו)
(שם אביו ר' ישראל דול)

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שייך אחרת
איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי נדיעת התורה.
נחריני עושה לשם יחיד קודשא ברוך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהדונה"י
על ידי הנעלים בך חילו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

ג. היו שלשה והקיפו כל אחד לעצמו זה בצד זה ועירבו יחד אם החיצונים רחבים והאמצעי קצר שנמצא האמצעי פרוץ במילואו לחיצונים והחיצונים שיש להם גפופים עודפים עליו מכל צד נותנים להם כל צרכם באמצעו אפילו אם הוא גדול הרבה שאנו רואים כאלו כולם דרים בתוכו והרי יש שלשה ביחד ואף בחיצונים נותנים להם כל צרכם דכיון שנעשו שיירא באמצע הוי ליה אינך כהצר לאמצעי ויש אומרים שהחיצונים אינם מותרים אלא עד סאתים ואם אחד מהם יותר מסאתים גם האמצעי אסור שהרי הוא פרוץ במילואו ואם החיצונים פרוצים במילואם לאמצעי והאמצעי מגופף ויחיד בכל אחד אין נותנין לכל אחד אלא בית סאתים ואם אחד מהחיצונים יותר מבית סאתים הוא לבדו אסור ואם האמצעי יותר מבית סאתים גם החיצונים אסורים שהרי הם פרוצים למקום האסור להם אבל אם אחד בכל אחד מהחיצונים ושנים באמצעי או שנים בכל אחד מהחיצונים ואחד באמצעי נותנין לשנים החיצונים כל צרכם דחשיבי כל מה שבאמצעי כאלו הוא בחיצונים במה דברים אמורים כשאנם פתוחים זה לזה ביותר מעשרה דאם כן הוי ליה פירצה וגם המגופפין אסורין וכל זה בשכותלי קטנה נכנסין לגדולה וכשכותלי קטנה מופלגים שלשה טפחים מכותלי אורך הגדולה דאו אוסרת הגדולה על הקטנה (ועיין לעיל סימן שע"ד סעיף ג') דאם לא כן הוי ליה נראה מבחוץ ושוה מבפנים ונדון משום לחי וכולם חשובין מגופפין וכאילו אין אחד מהם נפרץ לחבירו ואין נותנין להם באחד מהם אלא מבית סאתים:

סימן שסא – דין גג הסמוך לרשות הרבים, ובו ב' סעיפים

א. גג הסמוך לרשות הרבים בתוך י' טפחים ולמעלה מעשרה לחצר הואיל ורבים משתמשין בו הר זה כרשות הרבים ואסור לבעל הגג להשתמש בו מחצירו עד שיעשה לו סולם קבוע מחצירו איזהו סולם קבוע כל שקבעו שם בין לחול בין לשבת:

המשך סימן שנח – דין איזה מקומות נקראים מוקפים לדירה

יג. קרפף בית סאתים מצומצם וחצר שנפרצו במילואה זה לזה הקרפף אסור מפני שמקום המחיצה מייתרו ונעשה יותר על סאתים:

יד. קרפף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה ופתח בו פתח ועשה מחיצה לפניו יותר מעשרה מעשרה והותר על ידי מחיצה זו שעל ידיה בטלה מחיצה ראשונה שלא היתה לשם דירה ואחר כך נפלה מחיצה אחרונה חוזר לאיסורו:

סימן שנט – דין רחבה שאחורי הבתים, ובו סעיף אחד

א. רחבה שאחורי הבתים יתירה על בית סאתים ולא הוקפה לדירה אין מטלטלין בה אלא בארבע אמות ואם פתח לה פתח מביתו ואחר כך הקיפה אפילו אם יש גורן בינה לבית הוי היקף לדירה. הגה: ומה שאין אנו נזהרין לטלטל בחצירות שאחורי הבתים משום דבזמן הזה סתמן מוקפין לדירה כמו שנתבאר לעיל גבי קרפף (דנ"י ע"מ):

סימן שס – דין היקף מחיצות לרשות הרבים, ובו ג' סעיפים

א. יחיד ששבת בבקעה והקיף מחיצות גרועות כגון שתי בלא ערב או ערב בלא שתי עד סאתים מותר לטלטל בכולו מסאתים ואילך אין מטלטלין בו אלא בארבע וכן הדין אם הם שנים ואם הם שלשה ישראלים חשובים כשיירא ומותר לטלטל בכולו אפילו הוא גדול הרבה ובלבד שלא יקיפו יותר מכדי צרכם שלא ישאר בית סאתים פנוי שאין צריכים לו לתשמיש אבל אם נשאר בית סאתים פנוי אין מטלטלין בכל המוקף אלא בד' אמות במה דברים אמורים כשהקיפו יותר על שש סאין אבל אם לא הקיפו יותר על שש סאין אף על פי שיש סאתים פנוי כיון שהן שלשה מותר. הגה: עכ"ם אינו מצטרף לשיירא ויש אומרים דהוא הדין קטן אינו מצטרף (רמ"ם פ"ק י"ב):

ב. היו שלשה והקיפו כל צרכם ומת אחד בשבת מותרים בכל השבת כיון שנכנס השבת בהיתר היו שנים והקיפו יותר מסאתים ונתוספו עליהם בשבת אסורים כיון שנכנס שבת באיסור:

סי' ד' ר"ג את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי פגסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמת הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לזנים צדיקים.